

प्रवेशितायां सीतायां लङ्कां प्रति पितामहः ।
 ब्रह्मा प्रोवाच देवेन्द्रं परितुष्टः शतक्रतुं ॥ १ ॥
 त्रैलोक्यस्य हितार्थाय रत्नसामहिताय च ।
 लङ्कां प्रवेशिता सीता रावणेन दुरात्मना ॥ २ ॥
 पतिव्रता महाभागा नित्यं चैव सुखोषिता ।
 अपश्यन्ती च भर्तारं पश्यन्ती रत्नसानध ॥ ३ ॥
 रत्नसीभिस्तर्ज्यमाना भर्तृशोकेन चाकुला ।
 निविष्टा च पुरीं लङ्कां द्वीपे नदनदीपतेः ॥ ४ ॥
 कथं ज्ञास्यति मां राम इहस्थां धर्मचारिणीं ।
 एवं सा चिन्तयन्ती च विवशा परिदुर्बला ॥ ५ ॥
 प्राणयात्रामकुर्वाणा प्राणांस्त्यक्त्यत्यसंशयं ।
 स भूयः संशयो ज्ञातः सीतायाः प्राणधारणे ॥ ६ ॥
 स त्वं शीघ्रमितो गत्वा सीतां सान्त्वय वासव ।
 प्रयच्छास्याः प्रविश्य त्वं सीताया कृविरुत्तमं ॥ ७ ॥
 स एवमुक्तो देवेन्द्रः पुरीं रावणपालितां ।
 अगच्छन्निद्रया सार्धं भगवान् पाकशासनः ॥ ८ ॥
 उवाच निद्रे इह त्वं रत्नसीः संप्रमोह्य ।
 सा तथोक्ता भगवता देवी परमहर्षिता ॥ ९ ॥
 देवराजस्य सिद्ध्यर्थं प्रास्वापयत रत्नसीः ।